

Misnøje med dem paa samme højtidelige Maade som det ærede Medlem for Københavns 2den Valgkreds (Ivar Berendsen), men jeg kan sige, at Landstingets Ændringer peger i samme Retning som det, Mindretallet hernede vilde med sine Ændringsforslag. Disse udtrykte dog Mening en langt bedre og fremfor alt langt tydeligere; særlig lader sidste Punktum i Landstingets Ændringsforslag Nr. 3 en hel Del tilbage at ønske i Tydelighed. Imidlertid, heller ikke jeg tør forsøge paa at trække denne Sag ud. Jeg slutter mig til Ændringerne og haaber, at Loven i denne Form vil komme til at virke efter sin Hensigt: at hjælpe dem, som er blevet uheldigt eller endog ulykkeligt stilled ved den Arbejdsløshed, Forholdene har forvoldt.

Indeurigsministeren (Rode): Jeg har i det andet høje Ting udtalt, at jeg ikke kunde anbefale de Ændringer, som nu findes i sidste Stykke af § 4, men at jeg ganske vilde henstille til dette høje Ting, hvorvidt det vilde vedtage Lovforslaget med den meget omtvistelige Skønhedsplet, det havde faaet paa sig oppe i Landstinget, idet jeg ikke vilde modarbejde en saadan Beslutning. Grunden til, at jeg har maattet stille mig saaledes, skal jeg ganske kort angive. Min Kritik imod Ændringen i det sidste Stykke af § 4 gælder ikke noget essentielt, thi der er Enighed fra alle Sider om det Princip, at Understøttelsen ikke bør komme for nær op mod Lønnen. Det, der har været Uenighed om, er blot, hvorledes dette Princip skulde udtrykkes. Hernede havde man ønsket, at det skulde udtrykkes ved en fast Brøk, der skulde være en fast Brøkafstand; men efter at man havde udtalt sit Ønske herom, erkendte man, at det lod sig dog ikke gøre, og derfor sagde man, at denne faste Brøk kun skulde gælde „som Regel“. Oppe i Landstinget har man beskæftiget sig med det samme og har — formodentlig af en naturlig Courtoisie overfor ærede Meningsfæller i dette høje Ting — ikke positivt villet opgive de $\frac{3}{4}$; derfor staa Afstandsbrøken i Lovforslaget, men i Stedet for som hernede at sige, at „som Regel“ skal man anvende Tre-Fjerdedels-Brøken, har man nu sat ind den Bestemmelse, at som Regel skal den ikke anvendes. Man har fastsat, at den ikke skal anvendes i alle de Tilfælde, hvor den betyder mest; der maa den simpelthen ikke anvendes. Den Tanke, at der skal være Afstand, udtrykker Bestemmelsen altsaa omtrent, som man har villet sige det i Regeringsforslaget; man udtrykker

denne Afstand i en Brøk, som man kort efter ophæver. Det fremgaar heraf, at jeg ikke kan mene, at Bestemmelsen er blevet ændret til Ugunst for de arbejdsløse. Derimod er den blevet ændret til Ugunst for Administrationen. Det, der er foregaaet, er, at det ærede Medlem fra Verringe (Jensen-Sønderup) aabenbart har ment, at Arbejdsløshedsinspektøren ikke har tilstrækkeligt Arbejde, og derfor har ønsket at anvise Inspektøren noget mere Arbejde, men efter min Opfattelse er det unyttigt Arbejde. Ikke enhver Beskæftigelse er Arbejde; at grave en Grøft og derefter kaste den til er ikke Arbejde, det er højst Motion. Det er en saadan Motion, man har ønsket at paalægge Arbejdsløshedsinspektøren i en Tid, hvor vedkommende virkelig har nok af nyttigt Arbejde. Derfor har jeg ikke ment at kunne anbefale at vedtage Bestemmelsen, men da den ikke medfører noget Forhold, som er til virkelig Ugunst for de arbejdsløse, men kun vil volde Administrationen noget Besvær, som denne selvfølgelig kan paatage sig, om det end er ganske unyttigt, har jeg ganske villet henstille til det høje Ting at afgøre, hvorvidt man vil finde det rigtigt at fortsætte Forhandlingen, og da man har fundet det rigtigt ikke at fortsætte den, kan ogsaa jeg slaa mig til Taals med dette for Arbejdsanvisningsdirektøren saa ærefulde Resultat.

Jensen-Sønderup: Det er mig fuldstændig bekendt, at Arbejdsløshedsinspektøren paa ingen Maade er arbejdsløs, at hun tværtimod har rigeligt Arbejde, men jeg hævder, at naar man for hver enkelt Kasses Vedkommende, ja, ogsaa for de enkelte Grupper af Arbejders Vedkommende indenfor den samme Kasse skal undersøge, om man ikke kommer for nær op imod den normale Indtægt, saa bliver Arbejdet det samme, hvad enten det skal afgøres, om det er $\frac{3}{4}$ eller noget andet, thi Arbejdet med Undersøgelsen skal da i hvert Tilfælde foretages.

Hermed sluttede Forhandlingen.

Udvalgets Indstilling
vedtoges uden Afstemning.

Lovforslaget, saaledes ændret, (se Tillæg C.)
vedtoges enstemmigt med 67 Stemmer.

Formanden: Lovforslaget vil nu blive tilstillet Konseilspræsidenten.